

og jeg vilde nødig tro, at dette, at de to Partier her i Rigsdagen i Øjeblikket ikke ønsker at medvirke til en Ændring af Skattesystemet, saaledes at Ligningen kunde faa samme Effektivitet hele Landet over, betyder, at de paa nogen som helst Maade giver Tilslutning til de Udtalelser, der er fremsat i det bekendte Venstreblad „Aarhus Amtstidende“. Jeg vilde meget beklage, om noget politisk Parti vilde gaa ind for saadanne Skattesynspunkter, saadanne, jeg kan næsten sige, direkte Opfordringer til Folk om at snyde ved Skatteangivelsen.

Disse Udtalelser i „Aarhus Amtstidende“ har da ogsaa vakt en vis Opsigt selv i de Kredse, som man formentlig antog vilde være tilfredse med at faa serveret den Slags, nemlig Bladets Abonnentkreds, idet der i Bladet den 18. Januar findes en Artikel indsendt af Laurits Stokholm, der er bosiddende i Søften Præstegaard og maaske er Præst — jeg ved det ikke. Denne Mand skriver til „Aarhus Amtstidende“ et Brev, hvori han citerer de Linier, jeg her har læst op af den paagældende Artikel, de Linier, som altsaa gaar ud paa, at det er undskyldeligt at søge at undgaa Skat, og gør opmærksom paa, at den eneste Risiko, der i Virkeligheden er forbundet med det, er, at man maaske ikke altid slipper godt fra det. Efter at han har citeret dette, siger han: „Mennesker, der har deres moralske Begreber i Behold, kan ikke andet end bedrøves og forfærdes over at finde en saadan Betragtningssmaaede i et Blad, der dog vel vil regne sig som hørende til den gode og sunde Presse, ja, som i samme Lørdagsnummer, Side 7, har en Søndagsprædiken. Eller er samme Prædiken der kun af opportune Hensyn? Man fristes til at tro det, naar man i den ledende Artikel finder Skattesnyderiet behandlet som noget „i hvert Fald undskyldeligt“, hvis eneste Hage synes at være den, at det kan blive en dyr Spøg (!), dersom man ikke slipper godt fra det.“

Jeg er ganske enig med den Mand, der har indsendt denne Artikel til „Aarhus Amtstidende“, i, at det ikke er en Skattemoral, man kan være bekendt, og jeg synes ikke, det er en Skattemoral, man overhovedet har Lov til at fremsætte offentligt. Derfor vil jeg gerne spørge de to Partier, der nu er imod denne Ændring af Skatteligningssystemet, om det er ud fra de Grundsætninger, der er udtrykt i „Aarhus Amtstidende“ med Hensyn til Skatteligningen, at de modsætter sig denne Ændring. I saa Fald maa jeg i allerhøjeste Grad beklage

det. Men jeg skal tilføje, at selv om man fra de to Partiers Side erklærer, at man ikke stiller sig bagved disse Synspunkter, bliver der dog eet tilbage at spørge Partierne om: Hvorfor ønsker de saa ikke at være med til en Ændring af et System, som medfører Ulighed, og som tillige medfører, at man kan fremsætte saadanne Opfordringer til Folk om at snyde ved Skatteangivelsen, som er fremsat i „Aarhus Amtstidende“, for de kan kun fremsættes med Fordel, naar man har et Ligningssystem, hvorved man ikke er i Stand til at opdage den Slags?

Jeg har villet anføre disse Citater for at vise, hvorledes Venstrepressen, den fremragende Venstrepressen i Landet, betragter Spørgsmaalet om Skattesnyderi. Dette Spørgsmaal har nogle Gange været diskuteret her paa Rigsdagen, og jeg for mit Vedkommende har altid sagt, at jeg troede ikke, at der var nogen Befolkningsklasse, der var stærkere hengiven til Forsøg i saa Henseende end andre Befolkningsklasser, men jeg har tilføjet, at visse Befolkningsklasser havde størst Mulighed for at kunne gennemføre saadanne Forsøg. Men nu ser man, at der i et af Venstres fremragende Blade ligefrem opfordres til at opgive forkert, naar man skal opgive til Skattevæsenet, idet man siger: Det er ganske undskyldeligt, og den eneste Grund til at undlade det er, at man muligvis kan slippe galt fra det.

Det Forslag om Ændring i Skatteligningsreglerne, der er fremsat her, er et Forslag, som vil blive ved at foreligge for den danske Rigsdag, indtil Spørgsmaalet bliver løst. Man kommer ikke udenom det ved at afvise det paa den Maade, som de to Partier nu har gjort, man kommer ikke udenom det ved muligvis at hindre Forslagets Gennemførelse i Landstinget, for det er et Spørgsmaal om Ærlighed og Ligelighed paa et økonomisk Omraade, og saadanne Spørgsmaal kan kun holdes uløste en Tid, de kræver fortsat deres Løsning og vil finde deres Løsning en Gang. De Partier, der modsætter sig saadanne Spørgsmaals Løsning, vil ofte komme til at trække det korteste Straa politisk set, fordi det er uklogt at gøre det. Jeg beklager altsaa, at man fra de to Partiers Side har stillet sig ganske negativt overfor disse Spørgsmaal. Jeg takker de to Partier, der er gaaet med til at fremme Lovforslaget, men Sandsynligheden for dets Gennemførelse i Landstinget er jo ikke stor i det Øjeblik, to Partier her i Folketinget stemmer imod. Saa maa vi finde Trøst i, at dette Forslag og Medlemmerne af de to Partier